

ת"פ 50926/04 - רונן כהן נגד הוועדה המקומית לתו"ב תל אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעוררין פליליים

עתפ"ב 19-04-50926 כהן נ' הוועדה המקומית לתו"ב תל אביב

לפני כבוד השופט עמיתה מרим סוקולוב
מערער רונן כהן
ע"י ב"כ עו"ד מיה רוזנפלד ועדו ואראס
נגד הוועדה המקומית לתו"ב תל אביב
ע"י ב"כ עו"ד נעמה בנצקי
משיבה

פסק דין

בפני עורור שהוגש על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו (כב' השופט ע. מסאורה) מיום 12.3.19, לפיה נדחתה בקשתו של המערער להמיר את עונש המאסר שהוטל עליו חלף הקנס בעבודות שירות.

הרקע

ביום 5.10.16 ניתן גזר דין על ידי בית משפט קמא לאחר שהמערער הורשע בעבירה של "אי קיום צו שיפוטי להריסה" בפעם השלישית, כאשר צו ההריסה דן ניתן עד בשנת 2005.

על המערער נגזרו עונשים שונים לרבות קנס בסך 143,500 ₪ בתשלומים, ונקבע כי אם לא ישולם הקנס, ירצה המערער עונש מאסר בן 4 חודשים.

על גזר דין זה לרבות רכיב הקנס והמאסר חלף הקנס, הוגש עורור לבית משפט המחוזי ב-עפ"א 16-11-1914.

ביום 22.2.17 נדחה העורור דן על ידי במלואו, לרבות לענין גובה הקנס והמאסר חלף הקנס, ונקבע בין היתר: "מאתר ולא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בשיקוליו ובמסקנותיו, אין מקום להתעורר לא בגין הקנס ואף לא בתקופת המאסר חלף הקנס שהוא הולמת את גובה הקנס ויש בה כדי להבטיח את תשלום הקנס".

השנה וחצי לאחר שניתן גזר הדין דן בעורור ולאחר שהקנס תפח לכ- 215,000 ש"ח הוגשה בקשה לבית משפט קמא להורות כי המאסר חלף הקנס שהושת על המערער ירצה בעבודות שירות.

ביום 21.11.18 נתן בית משפט קמא את החלטתו המפורטת והמנומנתה היטב ודחה את הבקשה.

בית משפט קמא קבע כי המערער "מהתל בביבה" ש וכי הוא נמנע מקיים הוראות וצוים שניתנו בעניינו", וכי טרם בוצע במלואו צו ההרישה משנת 2005.

עוד קבע בית משפט קמא כי "המעערער טען (במצב) פעמיים אחר פעמיים שהרס את המבנה ובית המשפט הורה לוועדה המקומית לבחון טענותיו וזה שלחה את עובדיה (מפקח הבניה) למקום כדי לגלות שוב שהמבקש לא קיים את הכוונה אלא הוסיף ובנה בלבתי חוקית במקום".

לסיכום, בית משפט קמא הגיע למסקנה כי אין די בריצוי המאסר שהוטל חלף הকנס על דרך של עבודות שירות כדי לדרבן את המערער לשלם את הנקנס. על החלטה זו וחודשים לאחר שניתנה, הגיע המערער "בקשה לעיון חוזר". ביום 12.3.19 נדחתה בקשה זו על ידי בית משפט קמא, אשר דחה את הבקשה Dunn מהנימוקים שפורטו בתגובה המשיבה קבע כי יש לקרוא את ההחלטה Dunn יחד עם ההחלטה מיום 18.11.21 ואך הוסיף: "בכל הכבוד, הגשת הבקשה הנוכחית גובלת בחוסר תומך-לב וצר לי על כך... שהמבקש התנהל באופן מחפיר עת הרס חלק ובנייה חלק אחר מחדש...",

וכן: "...צר לי אף יש לראות בתוכן הבקשה ממשום זרימת חול בעניין בית המשפט".

בית משפט קמא בחר את הראיות שהגיש המערער וקבע כי הבקשה מושללת יסוד ודינה להידחות, וכי לא הוכח כי צו ההרישה קיים למטרות שניתן היה להוכיח זאת בנקל על ידי תМОנות וחווית דעת הנדסית פשוטה.

על החלטה זו הוגש הערעור נשוא הדיון.

להלן בקளיפת אגוז טיעוני המערע

1. מנוגנון המאסר חלף הকנס הוא אחד החיריגים הבודדים הקיימים המאפשר לפגוע בזכותו החוקית של אדם לחירות בשל אי תשלום חייב כספי, כאשר מדובר בקנס פלילי המועד לאוצר המדינה.
2. בטרם הפעלו של מאסר חלף הকנס, על בית משפט להשתכנע כי לחיב יכולת כלכלית לעמוד בתשלומי.
3. הלכה פסוקה היא כי קיימת אפשרות חוקית של ביצוע מאסר חלף הוקנס, גם בדרך של עבודות שירות כאשר השיקול המרכזי בהחלטה להורות על כך, הינו חוסר יכולת כלכלית של החיב.
4. אין קשר בין אי ביצוע צו ההרישה מ- 2005 לבין הבקשה להמרת המאסר שהוטל חלף הוקנס בעבודות שירות.
5. צו ההרישה מ- 2005 בוצע, המשיבה לא הוכיחה כי לא בוצע. אין דוח המלמד על כך ואם לא היה מבוצע, חזקה על המשיבה שהיתה מגישה נגד המערער כתוב אישום נוסף בגין הפרת צו שיפוטי.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ועינתי בחומר הראות שבתיק בית משפט קמא, שוכנעתי כי דין העreau להידחות מהטעמים שיפורטו בהמשך.

ראשית,指出 כי אינני סבורה כי קיים במקרה דין עיגון חוקי להיליך של "עjon חזור" בהחלטת בית משפט קמא מיום 21.11.18, שהינה החלטה מפורטת ומונומקט אשר ניתן היה לגיש עלייה ערעור במועד שנקבע חוק.

באמצעות הגשת הבקשה לעjon חזור "עקי" המערער את מועד הערעור ולמרות שלא הגיע ערעור על ההחלטה מיום 21.11.18, ולאחר שתם המועד להגשת העreau, הגיע ערעור על ההחלטה מיום 12.3.19 לעjon חזור.

עינתי בראיות חדשות לצאה, אליהן הפנה ב"כ המערער בבקשתו לעjon חזור והתרשם כי שהתרשם גם בית משפט קמא, כי מדובר בבקשת הגובלת בחוסר תום-לב, ובניסיון לזרות חול בעיני בית המשפט, ואף אוסיף כי המערער מנצל לרעה את הליכי בית המשפט.

הבדיקות שערכה המשיבהعلו כמי שקבע בית משפט קמא, כי צו ההרישה לא בוצע, על כל פנים לא במלואו וכי אף נבנה חלק שניhrs, מחדש.

ראיות שצירף המערער אין בהם כדי להצביע על כך שהבנייה נשוא צו ההרישה אכן נהרסה במלואה, בעיקר מדובר על תצהיר סתום ביוטר של המערער, שהצהיר כי הרס את הבניה ועל מסקנות שמסיק בא כוחו, לפיהן אם לא הייתה נהרסה הבניה נשוא הצו השיפוטי, המשיבה הייתה טורחת להגיש כתוב אישום נוספת נגד המערער בגין הפרת צו שיפוט.

כאמור, מדובר במאסר חלוף קנס שהוטל בגין עבירה חמורה ביותר של אי קיום צו שיפוטי להרישה בפעם השלישייה, עבירה החותרת תחת מערכת אכיפת החוק. לא ניתן בנסיבות הללו לשקל את בקשתו של המערער להמרת המאסר בפועל שהוטל חלוף הקנס, בעבודות שירות מבלי שהמעערער קיים סופסוף את צו ההרישה השיפוטי שניתן עד ב- 2005.

מדובר בסعد שבמהותו הינו סعد מן הצדוק ולא ניתן ליתן אותו כאשר המערער בא לידיים בלתי נקיים לבית המשפט, ומזהה את צווי בית המשפט.

כמפורט לעיל, לא שוכנעתי כי אכן נשוא צו ההרישה השיפוטי בוצע קטעת המערער. הביקורות מלמדות, כי טרם קיימים במלואו והמעערער לא הביא כל הוכחה חד משמעית לביצועו במלואו.

יודגש, כי סכום הקנס שהוטל על המערער והמאסר חלוף הקנס נשללו היטב הן על ידי בית משפט קמא והן על ידי ערכאת העreau. נקבע על ידי ערכאת העreau כי בית משפט קמא התחשב בחומרת העבירה, נסיבותה וכן במצבו הכלכלי של המערער, על כן חולק הקנס לתשלומים רבים וכי אין מקום להתערב בקביעותיו של בית משפט קמא.

המעערער אף לא המציא לבית משפט קמא ראיות נוספות בעניין מצבו הכלכלי למעט תצהיריו בו חזר על טענותיו.

יודגש, כי למרות הזמן הרב שהלך מיום מתן פסק הדין בעreau, המערער לא עשה כל מאמץ ולא טרח לשלם ولو

תשלום אחד מהתשלומים שהוטלו עליו אף לא חלק ממנו.

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי שגה בית משפט קמא לא בשיקוליו ולא בקביעותיו.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, י"ח אלול תשע"ט, 18 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.